

الإسلام - نبذة موجزة عن الإسلام (مجردة من
الأدلة)

بسم الله الرحمن الرحيم

اسلام

د اسلام په اړه لنډ پېغام: لکه څرنگه چې په قرآن کریم او نبوي

سنتو کې راغلی دی

(له دلایلو څخه خالي نسخه)¹

دا داسې یو اړین پیغام دی چې د اسلام پر لنډې پېژندنې مشتمل دی چې د هغه له اصلي سرچینو قرآن او نبوي سنتو څخه یې بنسټونه، لارښوونې او بنسټګنې بیانوي، او دا پیغام مسلمانو او نامسلمانو ټولو مکلفینو ته د هغوی په ژبو د بېلابېلو ظروفو او حالاتو سره په هر ځای او وخت کې متوجه دی.

۱. اسلام د الله له لورې ټولو خلکو ته یو پیغام دی، نو هغه یو تلپاتې الهي پیغام دی.

۲- او اسلام په یو جنس او قوم پورې خاص دین نه دی، بلکې ټولو خلکو ته د الله دین دی.

۳. اسلام هغه الهي پیغام دی چې د پخوانیو نبیانو او رسولانو علیهم السلام د رسالتونو بشپړونکې دی چې هغوی خپلو امتونو ته راوړي وو.

1 د دې رسالې یوه بله نسخه شتون لري چې د هغې پر هر هره مسئله له قرآن کریم او نبوي سنتو څخه دلایل وړاندې شوي دي، د مطالعې لپاره یې د دې تروني له لارې وگورئ:

<https://islamhouse.com/ar/books/2830071>

۴. د انبياوو عليهم السلام دين يو او شريعتونه يې جلا جلا دي.

۵. اسلام هم لکه د نورو ټولو انبياوو عليهم السلام لکه: نوح، ابراهيم، موسی، سليمان، داود او عیسی عليهم السلام په څېر ايمان ته بلنه ورکوي چې بېشکه پالونکی هغه الله دی چې پیداکوونکی، روزي ورکوونکی، ژوندی کوونکی، مړ کوونکی او د پاچایۍ څښتن دی، او همغه دی چې چارې سمبالوي، او مهربانه لوروونکی ذات دی.

۶. همغه الله پاک پیداکوونکی او یوازی همغه د بنده کی حقدار دی او دا چې له هغه سره د بل چا بنده کی ونه شي.

۷. الله د هر هغه څه پیداکوونکی دی چې په کائناتو کې یې موږ وینو، یا یې نه وینو، او له هغه پرته ټول یې له مخلوقاتو څخه مخلوق دي، او الله اسمانونه او ځمکه په شپږو ورځو کې پیداکړي دي.

. او الله پاک لره نه په پاچایۍ، نه په پېدايښت، نه په تدبیر او نه په عبادت کې شریک شته.

۹. او الله پاک نه څوک زېږولي او نه له چا زېږېدلی او نه هغه لره کوم سیال شته او نه کوم مثال.

. او الله پاک په هیڅ شي کې منحل شوی ندی، او نه له خپل مخلوق څخه په هیڅ شي کې جسد شوی دی.

۱۱. الله تعالی پر خپلو بندگانو مهربانه او رحم کوونکی دی، ځکه یې رسولان رالیرلي او کتابونه یې نازل کړي دي.

۱۲. الله همغه پالونکی مهربان دی، یوازي همغه دی چې د قیامت په ورځ به له خلکو سره حساب کوي کله چې هغوی ټول له قبرونو څخه راپورته کړي، نو هر چا ته به یې د کړي خبر او شر بدله ورکړي؛ نو چا چې نېکی کړې وي په داسې حال کې چې مؤمن وي، هغه لره به تلپاتې لوربینې وي او چا چې کفر او گناهونه کړي وي، هغه لره به په آخرت کې لوی عذاب وي.

۱۳. الله پاک آدم له خاورې پیدا کړ، او له هغه وروسته یې اولاده همداسې زیاتېدله، نو ټول خلک د خپل اصل له پلوه سره برابر دي، نه یو جنس پر بل جنس او نه یو قوم پر بل قوم غور او لري مگر د تقوا له مخې.

۱۴. او هر بچی پر فطرت پیدا کړي.

۱۵. او هیڅ بشر داسې نه دی چې گناهکار وژېړول شي او یا ورته د بل چا گناه په میراث پاتې شي.

۱۶. او د خلکو له پېداېښت څخه موخه دا ده: چې یوازي د الله عبادت وکړي.

۱۷. اسلام انسان ته عزت ورکړی - که نارینه دی او که ښځېنه - او ټول حقونه یې ورته تضمین کړي دي، او هغه یې د ټولو اختیاراتو، کړنو او تصرفاتو مسئول ګرځولی، او هغه د هر هغه کار مسئول ګرځوي چې خپل ځان ته یا نورو خلکو ته زیان ورسوي.

۱۸. او نارینه او ښځینه یې د مسئولیت، بدلې او ثواب له پلوه سره برابر ګرځولي دي.

۱۹. اسلام بنځي ته درناوی ورکړی او بنځي يې د نارینه وو سیالانې ګرځولي او پر سړي يې له توان سره د هغې نفقه لازم کړې؛ نو د لور نفقه يې پر پلار او د مور پر بالغ توان لرونکي زوی او د مېرمنې پر مېړه واجبه کړې ده.

۲۰. مرګ د تل لپاره پناه کېدل ندي، بلکې هغه د عمل له کوره د بدلي کور ته تګ دی، مرګ جسد او روح دواړو ته رسېږي، د روح مرګ له بدن څخه جلا کېدل دي، چې بیا د قیامت په ورځ له را پاڅېدلو وروسته ورته بېرته راستنېږي، او له مرګ وروسته روح بل هیڅ جسد ته نه انتقالېږي او نه په بل جسد کې ننوځي.

۲۱. اسلام د ایمان سترو اصولو ته بلنه ورکوي، چې هغه دا دي: پر الله تعالی ایمان، پر ملائکو ایمان، پر الهي کتابونو لکه تورات، انجیل او زبور - د تحریف نه مخکې - او پر قرآنکریم ایمان، او پر ټولو انبیاءو او رسولانو علیهم السلام ایمان لرل، د هغوی د دې لړۍ پر پای رسوونکي ایمان چې هغه د الله رسول؛ محمد صلی الله علیه وسلم دی او هغه د نبیانو او رسولانو د لړۍ پای ته رسوونکی دی، د آخرت په ورځ ایمان. او موږ پوهېږو چې که د دنیا ژوند د هر څه پای وي، نو ژوندون او شتون به له هر اړخه بې ګټې و او په قضاء او تقدیر ایمان راوړل.

۲۲. انبیاء علیهم السلام په هغه څه کې معصوم دي چې د الله له لوري يې رسوي، او له هر هغه څه څخه معصوم دي چې له عقل سره په ټکر کې وي او یا يې سالم اخلاق ردوي، او نبیان بندگانو ته د الله تعالی د امر و نه په رسولو مکلف دي،

او نبيان د ربوبيت او الوهيت له ځانگړنو څخه هيڅ ځانگړنه نلري؛ بلکې هغوی د ټولو انسانانو په څېر انسانان دي چې الله تعالی هغوی ته خپل پېغامونه وحي کوي.

۲۳. او اسلام يوازی د الله عبادت ته د لویو عبادتونو په اصولو سره بلنه ورکوي چې هغه: داسې لمونځ دی چې ولاړه (قيام)، رکوع، سجده، د الله یاد، د هغه ستاینه او دعاء ده چې یو څوک یې هره ورځ پنځه ځلې کوي، او دا چې په هغو کې ټول توپیرونه له منځه ځي؛ شتمن، بې وزله، مشر او کشر د لمانځه په یو صف (کتار) کې وي، زکات: چې د مال لږه برخه ده کومه چې له شرطونو او هغو اندازو سره چې الله د شتمنو په مالونو کې واجبې کړې ده او په کال کې یوځل بې وزلو او نورو خلکو ته ورکول کیږي. روژه چې هغه: له روژه ماتوونکو شیانو څخه د رمضان په میاشت د ورځې پر مهال بندېدل دي، چې په نفس کې اراده او صبر روزي. حج چې هغه: په ټول عمر کې یوځل په مکه مکرمه کې د بیت الله قصد کول دي پر هغه چا چې وس او توان یې لري او په دې حج کې ټول د خپل پیداکونکي لوري ته په متوجه کېدو سره برابرېږي او توپیرونه او نسبتونه پکې له منځه ځي.

۲۴. او د اسلامي عباداتو تر ټولو لویه ځانگړنه داده چې طریقه، وختونه او شرطونه یې الله تعالی ټاکلي او رسول صلی الله علیه وسلم خلکو ته رسولي، او تر نن ورځې پورې هیڅ انسان د زیاتوالي او کموالي لاسوهنه پکې نه ده کړې، او ټولو پیغمبرانو علیهم السلام دغو لویو عبادتونو ته بلنه ورکړې ده.

۲۵. د اسلام رسول محمد چي د عبدالله زوی او د اسماعیل بن ابراهیم علیهم السلام له اولادې څخه دی، په مکه مکرمه کې په ۵۷۱ م کې زېږیدلی او هملته نبوت ورکړل شوی، مدینې ته یې هجرت کړی او له قوم سره یې د بوت لمانځنې په کړنو کې ګډون نه دی کړی خو په لویو کارونو کې به یې ورسره ګډون کاوه او له پیغمبرۍ مخکې یې هم غوره اخلاق درلودل چې قوم یې ورته امین وایه، کله چې څلوېښت کلن شو نبوت ورکړل شو او الله په لویو نښانو (معجزو) د هغه تایید وکړ، چې تر ټولو لویه معجزه یې قرآن کریم دی، او هغه د ټولو نښانو له معجزو لویه او تر نن پورې پاتې معجزه ده، کله چې الله د هغه دین بشپړ کړ او رسول صلی الله علیه وسلم په پوره توګه ورساوه، نو نبي صلی الله علیه وسلم د درې شپېټو کلونو په عمر وفات شو او په مدینه کې خاورو ته وسپارل شو، رسول؛ محمد صلی الله علیه وسلم د نښانو او رسولانو د لړۍ پای ته رسوونکی دی، الله تعالی له لارښوونې او حق دین سره لېږلی، ترڅو خلک د ناپوهۍ، کفر او بوت لمانځنې له تیارو څخه د توحید او پوهې رڼا ته را وباسي او الله د هغه لپاره دا شاهدي ورکړې ده چې هغه د الله په امر را لېږل شوی بلونکی دی.

۲۶. او د اسلام هغه شریعت چې د الله رسول محمد صلی الله علیه وسلم راوړی، هغه د الهي پیغامونو او رباني شریعتونو پای ته رسوونکی او د بشپړتیا شریعت دی او پکې د خلکو د دین او دنیا سمون دی او هغه په لوړه درجه د خلکو د دینونو، وینو، مالونو، عقلونو او اولادونو ساتنه کوي، او

هغه د ټولو مخکینيو شریعتونو منسوځوونکى دى، لکه څنگه چې مخکېني شریعتونه ځينې پر ځينو نورو نسخه شوي دي.

۲۷. او الله تعالى له هغه اسلام پرته چې رسول محمد صلى الله عليه وسلم ورسره راغلى بل هيڅ دين نه مني؛ نو څوک چې له اسلام پرته بل دين ته غاړه ږدي هيڅکله به يې ترې قبول نه کړي.

۲۸. قرآن کریم هغه کتاب دى چې الله خپل رسول محمد صلى الله عليه وسلم ته وحى کړى، او هغه د رب العالمين کلام دى، الله تعالى پرې انسانان او پېريان ننگولي تر څو د هغه په څېر يا د هغه د يو سورت په څېر راوړي، او دغه ننگونه تر نن ورځې روانه ده، او قرآن کریم د زيات شمېر مهمو پوښتنو ځواب ورکوي چې په ميليونونو خلک يې حيران کړي دي، او قرآن عظيم تر نن ورځې په هغې عربي ژبه خوندي دى چې پرې نازل شوى و، يو حرف هم نه دى ترې کم شوى، او هغه چاپ شوى خپور شوى دى، او دالوى عاجزوونکى کتاب دى چې په لوستلو يا د معناو د ژباړې په لوستلو ارزى، لکه څنگه چې د رسول محمد صلى الله عليه وسلم سنت، ښوونې او سيرت خوندي او د باوري راويانو د لړۍ پر بنسټ رانقل شوي دي، او په همغه عربي ژبه چاپ شوي چې رسول صلى الله عليه وسلم پرې خبرې کولې او زيات شمېر ژبو ته ژباړل شوى دى، قرآن کریم او د رسول صلى الله عليه وسلم سنت دواړه د اسلام د احکامو او تشريعاتو لپاره يوازېنى سرچينې دي؛ نو اسلام د هغو خلکو له کړنو څخه نه اڅپستل کيږي چې

اسلام ته منسوب دي، بلکې له الهي وحي: قرآن عظيم او نبوي سنتو څخه اخېستل کيږي.

۲۹. اسلام له مور او پلار سره په نېکۍ امر کوي که هغوی دواړه مسلمانان هم نه وي او د اولاد په اړه سپارښتنه کوي.

۳۰. اسلام په وينا او کړنه کې که څه هم له دوښمن سره وي پر عدالت امر کوي.

۳۱. او اسلام له ټولو خلکو سره په نېکۍ کولو امر کوي او غوره اخلاقو او ښو کړنو ته بلنه ورکوي.

۳۲. اسلام د ښو اخلاقو لکه رېښتینولۍ، امانت اداکولو، پاک لمنۍ، حياء، شجاعت، قربانۍ، سخاوت، د اړمنو سره مرسته کولو، له بې وزله سره کومک کولو، وري ته خواړه ورکولو، ښه گاونډيتوب، صله رحمۍ او پر څارويو د مهربانۍ کولو باندې امر کوي.

۳۳. اسلام د خوراک او څښاک پاک شيان حلال کړي دي او د زړه، بدن او کور پر پاکوالي يې امر کړی، له همدې امله يې نکاح حلاله کړې ده، لکه نبیانو عليهم السلام ته يې چې امر پرې کړی، چې هغوی پر هر پاک شي امر کړی دی.

۳۴. اسلام د نارواوو اصولو لکه پر الله شرک او کفر، د بوتانو عبادت، پرته له پوهې پر الله خبرې تړل، د اولادونو وژل، د محترم نفس وژل، په ځمکه کې فساد کول، کوډې، ښکاره او پټې بې حیايۍ، زنا او لواطت حرام کړي دي، او سود، د مردارې خوړل او د هغه څه خوړل يې حرام کړي چې د بوتانو او غلطو معبودانو لپاره ذبح کړل شوي وي، د

خنزیر غوښه او ټول پلټ او ناپاک شيان يې حرام کړي دي، د يتيم مال خوړل، په پېمانه او ټول کې کموالی يې حرام کړی دی، د خپلویو پرې کول يې حرام کړي او ټول نبيان عليهم السلام د دغو نارواوو پر حراموالي په يوه خوله دي.

۳۵. اسلام له بدو اخلاقو لکه درواغو، دوکې، غدر، خیانت، فرېب، حسد او ناوړه چل، غلا، بغاوت او تېري څخه منع کړې ده او له هر ډول پلټو اخلاقو يې منع کړې ده.

۳۶. اسلام د هغو مالي راکړو ورکړو څخه منع کوي چې سود، ضرر، دوکه، ظلم، فرېب پکې وي او يا د مصيبتونو او د ټولنو، قومونو او افرادو د عام ضرر لامل کيږي.

۳۷. اسلام د عقل د ساتنې او ټولو هغو شيانو د حراموالي لپاره راغلی چې عقل خرابوي، لکه د شرابو څښل، او اسلام د عقل مرتبه لوړه کړې ده او هغه يې د تکليف مدار گرځولی، او د خرافاتو او بوتانو له ځنځيرونو يې ازاد کړی دی. او په اسلام کې هيڅ داسې رازونه او حکمونه نشته چې يوازې تر يوې طبقې پورې اړه ولري او د بلې لپاره نه وي، د اسلام ټول حکمونه او فرمانونه د صحيح عقلونو سره سمون لري، او د عدالت او حکمت د غوښتنې مطابق دي.

۳۸. او د باطلو دينونو پېروان او يا پيران يې چې کله پر هغه څه پوهه ونه لري چې ترمنځ يې ټکر وي او يا هغه چارې چې عقلونه يې ردوي، نو بيا دا گومان کوي چې دين له عقل څخه پورته دی او يا دا چې عقل لږه د دين په پوهاوي او پر هغه د را چاپېرېدو کې هيڅ ځای نشته. سره له دې چې اسلام دين د عقل لپاره يوه داسې رڼا بللې ده چې لاره يې ورته

روښانه کوي، نو د باطلو دينونو خلک له انسان څخه غواړي چې له عقل څخه خالي شي او د ځان تابع يې وگرځوي او اسلام بيا له انسان څخه غواړي چې عقل يې را بيداره کړي، تر څو حقيقتونه لکه څنگه چې دي همداسې يې وپېژني.

۳۹. اسلام صحيح علم ته لويه درجه ورکوي، او له نفسي غوښتنې څخه خالي علمي بحث ته هڅونه کوي، او زموږ په نفسونو او شاوخوا کایناتو کې نظر او فکر کولو ته بلنه کوي، او د پوهې لپاره صحيح علمي پايلې له اسلام سره ټکر نه دي.

۴۰. او الله عمل نه قبلوي او نه په آخرت کې ثواب پرې ورکوي مګر له هغه چا څخه چې پر الله يې ايمان راوړی وي، د هغه پيروي يې کړي وي او د هغه رسولان عليهم الصلاة والسلام يې رېښتيني گڼلي وي او يوازې هغه عبادتونه قبلوي چې روا کړي يې وي؛ نو څنگه انسان پر الله کفر کوي او دا هېله لري چې بڼه بدله به يې ورکړي؟ او له خلکو څخه د هېچا ايمان نه قبلوي مګر دا چې هغه پر ټولو نبیانو عليهم السلام ايمان راوړی وي او د محمد صلی الله عليه وسلم پر رسالت يې ايمان راوړی وي.

۴۱. پرته له شکه د ټولو الهي پېغامونو موخه دا ده چې حق دين د انسان مرتبه اوچته کړي، نو هغه يوازې د الله بنده وي کوم چې د ټولو کائناتو پالونکی دی او د انسان، مادي او خرافاتو له لمانځلو يې ازاد کړي؛ نو اسلام لکه څنگه چې ته وينې د اشخاصو سپېڅلتيا نه بيانوي او له خپلو مرتبو يې نه پورته کوي او نه له هغو څخه ارباب او معبودان جوړوي.

۴۲. الله په اسلام کې توبه روا کړې ده، توبه د انسان خپل پالونکي ته رجوع کول او گناه پرېښودل دي، او اسلام خپل مخکې گناهونه له منځه وړي، او توبه خپل مخکې گناهونه له منځه وړي، نو اړتیا نشته چې د بشر پر وړاندې د انسان په گناهونو اعتراف وشي.

۴۳. په اسلام کې د انسان او الله تر منځ یوه نېغ په نېغه اړیکه ده، چې هیڅا ته اړتیا نشته تر څو ستا او د الله ترمنځ واسطه شي؛ نو اسلام موږ له دې څخه منع کوي چې له انسان څخه الله جوړ کړو او یا هغوی له الله سره په ربوبیت او الوهیت کې شریکان کړو.

۴۴. د دغې رسالې په پای کې دا خبره یادوو چې خلک د خپلو زمانو، قومونو او ښارونو له پلوه بلکې ټولې انساني ټولنې په خپلو فکرونو او موخو کې مختلفې دي، د ژوند په چارو او کړنو کې له یو بل څخه بېل دي، نو یو داسې لارښود ته اړتیا لري چې لارښوونه یې وکړي، او داسې نظام ته چې راتول یې کړي او داسې واکمن ته چې ساتنه یې وکړي او درنو رسولانو عليهم الصلاة والسلام دغه څه د الله له لوري د وحی له لارې په مخ وړل، د ښېگنې او هدايت لارې ته یې د خلکو لارښوونه کوله او د الله پر شریعت یې خلک را ټولول او په حق یې د هغوی ترمنځ پرېکړې کولې، نو څومره یې چې د دغو رسولانو خبره منله د هغوی د الهي پیغامونو له زمانې سره نږدې همدومره یې په چارو کې سمون راتلو، او الله د خپل رسالت لړۍ د محمد صلی الله علیه وسلم پر رسالت پای ته ورسوله او د هغه د رسالت لپاره یې پاتې کېدل ولیکل

او هغه يې د خلكو لپاره لارښود، رحمت، رڼا او تر الله سبحانه
وتعالی پورې د رسوونکي لارې لارښوونکي وگرځاوه.

۴۵. له همدې امله دې اې انسانه! دې ته رابولم چې يوازې
الله لره رېښتيني د بل له بې ځايه پيروي او عادت څخه خالي
ودرېږي، او پر دې پوه شه چې له مرگ نه وروسته دې خپل
پالونکي ته ورگرځېدونکي يې او دا چې په ځان او شاوخوا
کې دې وگوره؛ نو اسلام راوړه چې په دنيا او آخرت کې
نېکبخته شي او که په اسلام کې داخلېدل غواړي نو پرتا يوازې
دا گواهي ورکول لازم دي چې له الله پرته بل حقدار د بنده گي
نشته او محمد د الله رسول دی، او له هر هغه څه څخه بېزاري
اعلان کړي چې له الله پرته لمانځل کيږي، او باور ولري چې
الله ټول هغه خلک بېرته راپورته کوي کوم چې په قبرونو کې
دي او دا چې حساب او بدله حق دي، کله چې دې دا گواهي
ورکړه؛ نو ته مسلمان شوي، نو بيا پرتا لازم دي چې د الله
هغه عبادت وکړي کوم چې يې له لمانځه، زکات، روژې او
حج څخه روا کړي دي که د حج وس ولري.

په ۱۹ - ۱۱ - ۱۴۴۱ نېټه دا نسخه وليکل شوه.

دکتور استاذ محمد بن عبدالله السحيم ليکلی دی.

د اسلامي زده کړو څانگه کې د عقيدې پخوانی استاذ

د ملک سعود پوهنتون د تربیې پوهنځی

رياض، شاهي سعودي عربستان.

فهرست

2.....	اسلام
	د اسلام په اړه لنډ پېغام؛ لکه څرنگه چې په قرآن کریم او نبوي سنتو
2.....	کې راغلی دی